

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2005-711-0004
Dok.: PFN40007

Besvarelse af spørgsmål nr. 10 af 9. marts 2005 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af konkursloven og konkursskatteloven (Revision af reglerne om gældssanering) (L 10)

Spørgsmål nr. 10:

”Ministeren bedes redegøre nærmere for, hvad der findes at være rimelige boligudgifter, og for i hvilke situationer en meget høj boligudgift alligevel vil kunne accepteres, f.eks. om det vil kunne accepteres, såfremt det ikke er muligt at finde en billigere bolig i rimelig afstand fra arbejdspladsen.”

Svar:

Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.3.2.5, indebærer lovforslaget i overensstemmelse med Konkursrådets forslag, at der i en bekendtgørelse udstedt af justitsministeren fastsættes nærmere regler om udarbejdelsen af skyldnerens budget. En sådan bekendtgørelse vil indeholde nærmere regler om, hvilke indtægts- og udgiftsposter der kan medtages på budgettet og om fastsættelsen af skyldnerens rådighedsbeløb (dvs. et uspecificeret beløb til nødvendige leveomkostninger mv.). Formålet hermed er at sikre en mere ensartet og forudsigelig behandling af sager om gældssanering, herunder fastsættelse af det beløb, som skyldneren har at leve for i afdragsperioden, og af det beløb, som skyldneren skal betale til sine kreditorer.

Lovforslaget lægger op til, at boligudgifter bør kunne medtages som en særskilt udgiftspost på budgettet, således at posten omfatter en efter forholdene i lokalområdet rimelig udgift til husleje eller ydelser på prioritetsgæld, eventuelle faste fællesudgifter, ejendomsskatter, almindelig ejendomsforsikring og udgifter til vand, strøm og varme, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.3.2.3.

Vurderingen af, om skyldnerens boligudgift må anses for rimelig, må ske på grundlag af en konkret vurdering af den enkelte sags omstændigheder, herunder ud fra en vurdering af boligens geografiske beliggenhed, husstandens størrelse, hvilke muligheder den pågældende har for at flytte til en billigere bolig – og i den forbindelse også de hermed forbundne omkostninger f.eks.

til mæglerosalær ved salg af en ejerbolig – samt efter omstændighederne skyldnerens og dennes husstads helt særlige behov, f.eks. adgangsforhold til bopælen for en kørestolsbruger.

Både efter gældende ret og efter lovforslagets regler er det en betingelse for at få gældssanering, at der er udsigt til, at en gældssanering vil føre til en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold. Som nævnt i lovforslagets bemærkninger, skal vurderingen af, om boligudgiften er rimelig, som udgangspunkt ske allerede ved sagens indledning og ikke først i forbindelse med godkendelsen af budgettet. Finder skifteretten på det tidspunkt, hvor gældssaneringssagen indledes, at boligudgiften ikke er rimelig, og kan ægtefællen eller samleveren ikke betale den ”urimelige” del af boligudgiften ved siden af den del af fællesudgifterne, der påhviler den pågældende, må skifteretten afvise at indlede en gældssaneringssag, da der i så fald ikke er udsigt til, at en gældssanering vil medføre en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold, jf. forslaget til konkurslovens § 197 (lovforslagets § 1, nr. 3).